

2. wustup.Wáitcy, z munyacoim Kulinki.

Krasa: Wój, Tulka a Běrc, budžetaj šklency myje,
 třec' a naliwac, ale to sebi za wusi zapistaj,
 jenz' potom, hdyž je něchtó lačny, naliwac,
 přetož deje wěm, zo deje wopit~~le~~ njeje sawon
 čert, ale tola čertowy slěpc a zo je pjany muž
 hrozna waka, hrozniša pak pjana žona a žou.
 now jich tam tož dosć změjny. Tuž božedla
 nikoho k piču njeuwuzjeć a njezapomněc mi,
 winko hódnyje z wodu měsč!

Jakub (při sebi): Hej, siste winko htupe jazyki z wo-
 težki pušča.

Běrc: Dyrbimoj sebi swoje kabaty wuswlec?

Krasa: To so wě, hdyž hoscá wuhladataj; ale běrtaj
 so na kedžbu, zo sebi drastu njeiskón-
 cujitaj.

Tulka: Wytola wěšcě, kujžě, zo ma mój kabat tu